

היורדים לתחתית החבית.

אלא מביא משלישה של החבית ומאמצעה⁽¹⁾, כלומר, נוקב החבית באמצע שליש האמצעי של חבית, ועושה שם ברז ומשם מוציא את היין.

כיצד הוא בודק אם יוצאים שמרים עם היין:

הגזבר יושב וחקנה [אמת המידה] בידו, ואחר מוציא יין מן הברז —

וכאשר זרק היין את הגיר, כלומר, כאשר מתחילים לצאת שמרים עם היין —

הקיש הגזבר בקנה שבידו על החבית, לרמוז למוציא היין שיסגור את ברז החבית.

רבי יוסי ברבי יהודה אומר: סולת שהתליעה ושעלתה בה אבק, או יין שיש בו קמחין — פסול; שנאמר:

[במדבר כט ט] "תמימים יהיו לכם. ומנחתם [סולת בלולה בשמן]", ולמדנו מסמיכות הכתובים שאף המנחה תהיה תמימה.

ונאמר: [במדבר כח לא] "תמימים יהיו לכם ונסכיהם", ללמד שאף הנסכים יהיו תמימים.

גמרא

שנינו במשנה: אין מביאין לא מתוק ולא

מבושל ולא מעושן, ואם הביא פסול:

ומקשינן: והא אמרת רישא אין מביאין את הליסטיון — שהוא יין הבא מענבים שנתמתקו בשמש — ואם הביא כשר, הרי שהיין המתוק כשר בדיעבד!?

אמר תירץ רבינא:

כרוך במשנתנו את דין הליסטיון עם דין היין המתוק ותני [ותשנה] על שניהם "ואם הביא פסול"⁽³⁾.

רב אשי אמר תירץ:

אכן חלוק הליסטיון שהוא בא מענבים שנתמתקו בשמש, מייך שהוא בא מפירות שהם מתוקים בעצמותם:

חוליא דשימשא לא מאיס [מתיקות מחמת השמש אינה מאושה], אבל חוליא דפירא מאיס [מתיקות מהפירות עצמם, מאושה הוא].

שנינו במשנה: אין מביאין ישן, דברי רבי; וחכמים מכשירין:

אמר פירש הזקיה:

מאי טעמא דרבי שהוא פוסל את היין הישן? משום דאמר קרא [במדבר כח יד]:

היין ולא על הענבים.

1. כן היא הגירסא במשניות; וכתב ב"תוספות יום טוב" נראה לי ד"מאמצעה" קאי א"משלישה", כלומר, מאמצע השליש האמצעי; וראה עוד שם.

2. במשנה שבמשניות הגירסא היא "הגיד".

3. א. כן פירש רש"י מכתב יד; אבל התוספות פירשו, דשניהם כשרים.

ב. נתקשו האחרונים: הרי לשון המשנה כך הוא: אין מביאין הליסטיון ... אין מביאין ישן, דברי רבי, וחכמים מכשירין; אין מביאין לא מתוק ..., וכיון שישן מפסיק בין הליסטיון למתוק, איך אפשר לומר "כרוך ותני"? וראה מה שכתב ב"שפת אמת".